

van ALS

Aandacht voor mensen met ALS geeft de tocht meer diepgang.

maakt voor onderzoek naar ALS, en die ATB- en wandelevenementen houdt in de Italiaanse Dolomieten. “Daar deed ik aan mee, een prachtige ervaring. Het zette mij aan het denken: dit moeten we ook in Eindhoven gaan doen!” De kwieke Eindhovenaar voegde direct de daad bij het woord, trommelde wat mountainbikevrienden op en wierp een hengeltje uit naar Wielertouringclub Café Wilhelmina. “Het idee viel meteen in goede aarde. We gingen meteen aan de slag om een mooie tocht op poten te zetten”, blikt Driek terug. Een idee over hoe zo’n tocht eruit moest komen zien, had hij al. Al eerder deed hij inspiratie op bij de Lichtjesticht in Esbeek, waar de deelnemers met helmverlichting in het donker reden. Een naam voor de mountainbiketocht was zo gevonden: ‘ALS het licht uit gaat’, een verwijzing naar de donkere avonduren, én naar de spierziekte. Driek: “Voor mensen met ALS wordt het figuurlijk telkens een beetje meer donker in hun leven.”

In november 2016 verschenen 170 deelnemers aan de start van de eerste editie. Driek: “Dat was meer dan we hadden verwacht. Dat we na afloop lachende mountainbikers zagen, was voor ons een teken om door te gaan met het evenement.” Inmiddels doen er 500 mountainbikers mee. “Meer kunnen we als organisatie niet behappen. Hartstikke mooi dat we ons op de kaart

hebben gezet”, zegt Driek.

Korte lijntjes

Het geld dat bij elkaar wordt gefietst, gaat volledig naar het onderzoeksteam van het UMC Utrecht. “We zouden ons ook kunnen verbinden aan stichtingen die zich committeren aan ALS, maar wij houden de lijntjes liever kort”, zegt Driek. “Inmiddels hebben veel mensen gehoord van ALS, maar het blijft toch een relatief onbekende ziekte. Natuurlijk hebben we niet de illusie dat we met ons initiatief veel gaan veranderen, maar toch: alle kleine beetjes helpen om die afschuwelijke ziekte de wereld uit te helpen.”

Zelf fietst fanatiek mountainbiker Driek (‘ik trap zo’n 6.000 kilometer per jaar’) niet mee. “Ik ben te druk met de organisatie,” zegt hij. “Maar ik krijg nu al kippenvel als ik denk aan het moment dat ik samen met anderen met een fakkel in de hand het startsein mag geven.” Fred ziet met name het feestje na afloop wel zitten. “Alleen dat al is een goede reden om mee te doen.”

ALS het licht uit gaat op zaterdag 18 oktober tussen 19.30 en 20.15 uur van start. Inchecken kan vanaf 18.00 uur. Startlocatie is Sportpark Bokt, Anconalaan 3-5. Meedoen? Inschrijven kan nog via:

www.alshetlichtuitgaat.nl

Loes van de Stadsgracht

Rijkdom

Bij regen en zonneschijn kom ik haar tegen. Haar gezicht vertoont soms wat zwarte vegen. De capuchon van haar trui is strak over haar hoofd getrokken terwijl ze met trage passen haar fiets voortduwt. Aan het stuur bungelen enkele halfvol gevulde tassen en ook op de pakkendrager zijn enkele tassen, weliswaar nog leeg, onder een snelbinder gebonden.

Met haar spiedende ogen verkent ze minutieus de omgeving. Vooral afvalbakken en donkere hoekjes zijn haar favorieten. Het is duidelijk: deze vrouw is op zoek naar flesjes en lege blikjes oftewel gratis (statie)geld dat op straat voor het oprapen ligt.

Laatst stond ze voor me bij de kassa van AH. Niet om brood, broodbeleg, yoghurt of een kant-en-klaar maaltijd af te rekenen. Nee, slechts één baan aan hoefde de kassière te scannen. Ze betaalde met een statiegeldbonnetje, wat haar nog enkele euro's cash opleverde. Ik heb haar niet gesproken, maar ik vermoed dat ze een van de thuis- of dakloze inwoners van onze stad is.

Ik vind dit zo triest, maar helaas is het een bekend beeld geworden dat mannen en vrouwen met tassen met persoonlijke bezittingen en zakken met statiegeldattributen aan hun fiets rondzwerven in de stad. Het aantal dak- en thuislozen blijft maar stijgen. Zelfs kinderen schijnen te maken te hebben met dakloosheid, weliswaar zitten ze niet zelf zonder dak maar een van hun ouders wel.

Na de prachtige zomer die we gehad hebben, is nu de herfst actief. Regen en wind krijgen vrij spel en dan gun je toch iedereen een dak boven het hoofd, een warme douche en een opgemaakt bed. Kwaliteit van leven is een groot goed. Alhoewel we in een ‘rijk’ land wonen, waarin mensen kunnen profiteren van uitkeringen en toeslagen, heeft niet iedereen een ‘rijk’ bestaan. Verkeerde beslissingen, verslavingen, gezondheidsproblemen, kortom heftige tegenslagen kunnen je leven zomaar omgooien. Laten we daar met z’n allen ook oog voor hebben. Want eerlijk gezegd voel ik me een ‘rijk’ mens omdat ik in staat ben een vrijwillige bijdrage te leveren aan de voedselbank die in de supermarkt een speciaal plekje heeft. Afgelopen week heb ik twee warme winterjassen kunnen doneren voor een goed doel en wanneer ik af en toe word aangesproken of ik een paar euro kan missen, pak ik mijn portemonnee.

Zondag lopen weer tienduizenden mensen de marathon. Langs de kant worden ze massaal toegejuicht door vrienden en belangstellenden. De meesten hebben gezorgd dat ze zelf een ‘natje en droogje’ bij de hand hebben. Na afloop zullen afvalbakken en donkere hoekjes uitpuilen. Een walhalla voor iedereen die op zoek is naar statiegeld. Ik hoop dat ze een ‘rijke’ slag kunnen slaan.

Dorothee Foole

Reageren: info@eindhovenwinkel.nl